

Fare mente hun da heller, at der foreløbig var. Om det ogsaa et enkelt Nu kunde syde i hende af Lyst til at slaa Armene om hans Hals og smage paa hans røde Mund, faldt det hende dog ikke ind at gøre det. Dertil havde hun stadig sin Overlegenhedsfølelse altfor kær. Den Tanke for Alvor at være Dyhring utro laa hende i det hele fjern. Ganske vist, hun kunde mangan Gang være rasende paa ham for hans paatagene eller virkelige Ligegyldighed og lejlighedsvis heller ikke være bange for at sige ham det; men hun var alligevel altfor stolt af ham til at ville udsætte sig for at blive forskudt. Daglig svulmede hendes Hjerter af Fryd ved at mærke, hvordan den hele By, lige fra Ministrene til Sangerindeknejpernes Damer bejlede til hans Gunst, og hun gjorde sig de største Forhaabninger om, hvad hun engang vilde kunne naa i sin Egenskab af en saadan Mands Kone.

Ganske hensigtsløs var hendes fortsatte Leg med Per alligevel ikke. Hun kunde endog sige, at hun havde en rimelig og fornuftig Grund til den. Hun vidste fra lignende Tilfælde, hvor en Mand havde faaet et større Herredømme over hende, end hun brød sig om, at dersom det blot kunde lykkes hende at lokke ham helt hen til den farlige Afgrund og her se Svimmelheden gribe ham, vilde det i samme Øjeblik være forbi med hendes egen Betagethed. Hendes egen Lyst vilde i samme Øjeblik fuldtud tilfredsstilles, og med Sindsro kunde hun se ham dumpe.

De var bleven forstyrrede af Husjomfruen og en af Pigerne, som havde noget at ordne derinde i Kabinettet. Per var igen rykket lidt længere bort fra hende, og de talte en Tid om lige-gyldige Ting.

Pludselig, endnu mens Tjenestefolkene var i Stuen, udbrød Nanny:

„Men hvor mon Jakobe bliver af? Hun veed dog vist nu, at De er kommen. Og hun var næsten færdig, da jeg før var inde hos hende.“

Per svarede ingenting hertil. Han vilde helst ikke ind paa det Emne.

Men Nanny fortsatte: „De skal forresten glæde Dem til at se hende. Hun ser storartet ud i sin nye Kjole. — Maaske er det Dem selv, der har valgt den til hende?“

„Jeg? ... Næ!“ mumlede Per uvillig.

„Nej, det er sandt. Jakobe maa jo have bestilt den, før De